

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດທີ 9 ກຸມພາ 2020 (02-09-2020)

ພຣະເຈົ້າເຂົ້າໃຈຄວາມເຈັບປວດແລະທົນທຸກທໍຣະມານຂອງຂ້ອຍແທ້ບໍ່?

ເມື່ອໃດການຈົບລົງຂອງເຣັດໃຫ້ທ່ານແປກໃຈທີ່ສຸດ?

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ພຣະເຢຊູຊົງຮັບເອົາຄວາມເຈັບປວດແລະທົນທຸກທໍຣະມານດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ ເພື່ອຄວາມພົ້ນຂອງພວກເຮົາ.

ພຣະຄໍາພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

"ຕາບອດ" ບໍ່ພຽງແຕ່ເກີດຂຶ້ນໃນປຶ້ມຕລົກ(ກາຕູນ)ເທົ່ານັ້ນ. ແຕ່ເກີດຂຶ້ນກັບປະຊາຊົນຢົວທີ່ສແວງຫາພຣະເມຊີອາ(ພຣະຜູ້ໄຖ່ໃຫ້ພົ້ນ)ຂອງພວກເຂົາມາດົນແລ້ວ. ພວກເຂົາມັງໝາຍວ່າພຣະອົງສະເດັດມາໂດຍໄວ, ທໍາລາຍຄົນຊົ່ວທັງປວງ ແລະກະທໍາທຸກສິ່ງໃຫ້ຖືກຕ້ອງແລະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາມີຄວາມສຸກ. **ພຣະອົງຜູ້ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ລໍຄອຍນັ້ນໄດ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນທ່າມກາງພວກເຂົາເອງຢູ່ແລ້ວ ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ກະທໍາໃນວິທີທີ່ພວກເຂົາຫວັງໄວ້ເພື່ອໃຫ້ພຣະເມຊີອາກະທໍາ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ພຣະເຢຊູຊົງເຮັດໃຫ້ທຸກຄົນແປກໃຈໂດຍວິທີທີ່ພຣະອົງຊົງນໍາການປົດປ່ອຍມາໃຫ້. ບໍ່ມີຜູ້ໃດຄາດຄະເນວ່າພຣະເມຊີອາຈະທົນທຸກທໍຣະມານແລະສິ້ນພຣະຊົນເທິງໄມ້ກາງແຂນລະຫວ່າງໂຈນຜູ້ຮ້າຍສອງຄົນ.**

ພວກເຮົາອາດຈະປະລາດໃຈວ່າພຣະເຈົ້າມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນຄວາມເຈັບປວດຂອງພວກເຮົາໄດ້ແນວໃດ?, ແຕ່ວ່າສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຮັດສໍາລັບພວກເຮົາ ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າພຣະອົງຊົງເຂົ້າໃຈຄວາມທຸກທໍຣະມານ ຫຼາຍກວ່າພວກເຮົາເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້.

ພຣະຄໍາພີກ່າວວ່າແນວໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3)

ການສຶກສາພຣະຄໍາພີ

1. ເອຊາຢາ 53:2-4

***2**ມັນເປັນຄວາມມຸ່ງມາດປາຖນາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທີ່ຄົນໃຊ້ຂອງພຣະອົງໄດ້ຈະເຮັດເຕີບໂຕເໝືອນຕົ້ນໄມ້ປົ່ງຮາກໃນດິນແຫ້ງ, ຄົນໃຊ້ນັ້ນບໍ່ໄດ້ສາງ່າຜ່າເຜີຍຫລືຈົບງາມເລີຍ. ລາວບໍ່ມີຫຍັງພໍທີ່ຈະໃຫ້ເຮົາສັງເກດ, ບໍ່ມີຫຍັງພໍທີ່ຈະຮັກໄຄ່ປາຖນາ, ລາວບໍ່ມີຫຍັງພໍທີ່ຈະດົງດູດເຮົາ. **3**ເຮົາໄດ້ພົ້ນປະໂຫຍດແລະປະຖິ້ມລາວ. ລາວໄດ້ຮັບຄວາມລໍາບາກ ແລະທົນຕໍ່ຄວາມເຈັບປວດບໍ່ມີໃຜຈະຫຼຽວແລລາວ. ເຮົາໄດ້ປະຖິ້ມລາວເໝືອນກັບລາວບໍ່ມີຫຍັງ. **4**ແຕ່ລາວໄດ້ທົນແບກເອົາຄວາມລໍາບາກຂອງເຮົາຄືຄວາມເຈັບປວດທີ່ເຮົາແບກຢູ່ນັ້ນ. ເຮົາຄິດສເມີວ່າຄວາມລໍາບາກຂອງລາວນັ້ນແມ່ນການລົງໂທດຂອງພຣະເຈົ້າ.*

ສ່ວນນ້ອຍຂອງພຣະຄໍາພີເດີມໄດ້ໃຫ້ຮູບພາບແຈ່ມແຈ້ງຂອງໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະຄຣິດ ເກີນກວ່າພຣະຄໍາພີເອຊາຢາບົດທີ 53. ມີຊື່ສຽງໂດຍຄວາມສົດສວຍງົດງາມແລະຄວາມແຈ່ມແຈ້ງ ພຣະຄໍາບົດນີ້ໄດ້ບັນທຶກຄວາມທົນທຸກທໍຣະມານຂອງພຣະເມຊີອາ. ຍຸກສມັຍຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມເອຊາຢາໃນສັຕວັດທີສິບແປດກ່ອນຄຣິສຕະສັກກະຣາດ ອາດຈະບໍ່ຄາດຄິດເຫັນພາບພົດຂອງຄວາມທົນທຸກທໍຣະມານຂອງພຣະເມຊີອາ. ອີງຕາມພັນທະສັນຍາໃໝ່ທີ່ໃຫ້

ໄວ້ກັບກະສັດດາວິດ, ພວກເພິ່ນໄດ້ມີປະສົບການຂອງຜູ້ນຳທີ່ມີພັດທະນາອຳນາດ: "... ເຮົາຈະແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ໜຶ່ງໃນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າໃຫ້ເປັນກະສັດ ແລະຈະເຮັດໃຫ້ຮາຊອານາຈັກຂອງຜູ້ນັ້ນເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ. ເຮົາຂໍບອກຢ່າງແນ່ນອນວ່າເຊື້ອສາຍຂອງລາວຈະປົກຄອງຕະຫຼອດໄປ ແລະລາວກໍຈະສ້າງວິຫານໃຫ້ແກ່ເຮົາ." (2 ຊມອ 7:12-13) ນັ້ນແມ່ນຮູບພາບຂອງພຣະເມຊີອາຢ່າງຖືກຕ້ອງແນ່ນອນ, ແຕ່ກ່ອນອື່ນໝົດຂ້າຮັບໃຊ້ທີ່ມີຊັບຊະນະຂອງພຣະຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງເປັນຂ້າຮັບໃຊ້ທີ່ໄດ້ຜ່ານຄວາມທົນທຸກທໍຣະມານມາກ່ອນ.

ພຣະເຢຊູຊົງກຳເນີດແລະເຕີບໃຫຍ່ໂດຍບໍ່ມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນ ແລະບໍ່ມີການສັງເກດເຫັນຫຼາຍຈາກມະນຸດ ອານາຈັກຂອງກະສັດດາວິດໄດ້ສູນເສັງຊຶ່ງສູງໃນຂະນະຊົນຊາດອິສະຣາເອນຕົກຢູ່ພາຍໃຕ້ອຳນາດຂອງຈັກກະພັດໂຣມັນໃນເວລາທີ່ອົງພຣະເຢຊູຊົງກຳເນີດ. ເຫັນໄດ້ຊັດວ່າອົງພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ເປັນຄົນທີ່ມີຮູບຮ່າງທີ່ດຶງດູດຄົນດ້ວຍລັກສະນະພາຍນອກ. ບາງຄົນບໍ່ສາມາດຈົນຕະນາການວ່າພະເຢຊູບໍ່ໄດ້ເປັນຄົນທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາຢ່າງດີແລະມີຮູບຮ່າງຈົບງາມ! ບໍ່ພຽງແຕ່ວ່າພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ດຶງດູດຜູ້ຄົນເທົ່ານັ້ນ, ພຣະອົງຍັງຖືກຊາວໂລກປະຕິເສດອີກດ້ວຍ. ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຮຽກຽວກັບຄວາມທຸກທໍຣະມານແຕ່ເທົ່ານັ້ນ, ພຣະອົງຊົງມີປະສົບການດ້ວຍພຣະອົງເອງ. ປໂຍກທີ່ວ່າ: "ລາວໄດ້ຮັບຄວາມລຳບາກແລະທົນຕໍ່ຄວາມເຈັບປວດບໍ່ມີໃຜຈະຫຼົງແລລາວ" ໃນຂໍ້ທີ 3 ສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນລະດັບເລິກຂອງການປະຕິເສດທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ປະເຊີນໜ້າກັບຊາວໂລກເຫຼົ່ານັ້ນ.

ພວກເຮົາມັກຄິດວ່າເຮົາມີການສຶກສາສູງແລະສລຽວສລາດຈົນເກີນໄປທີ່ຈະພາດໄປຈາກພຣະເມຊີອາ, ແຕ່ຄວາມເປັນຈິງແມ່ນພວກເຮົາປະຕິເສດພຣະເຢຊູທຸກໆມື້. ຫຼາຍໂພດທີ່ຄົນຢູ່ໃນໂລກນີ້ປະຕິເສດພຣະເຢຊູດ້ວຍເຫດວ່າພຣະອົງບໍ່ຖືກກັບຄວາມຄິດຂອງພວກເຂົາກ່ຽວກັບຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນ. ຊາວໂລກຕ້ອງການຜູ້ຊ່ວຍທີ່ບໍ່ຕ້ອງການຂໍ້ແມ້ໃດໆຈາກເຮົາ ແຕ່ພຣະເຢຊູບໍ່ເປັນເຊັ່ນນັ້ນແລະພຣະອົງຍັງຊົງໄດ້ຮັບຄວາມທຸກທໍຣະມານຈາກການປະຕິເສດໂດຍເຫດນັ້ນ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະຄັມພິຕອນນີ້ຈົບລົງດ້ວຍຂ່າວດີ. ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຄຸນຄ່າແກ່ພຣະອົງ ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາໄດ້ດູໝິ່ນພຣະອົງ, ພຣະເຢຊູໄດ້ແບກເອົາຄວາມບາບແລະຄວາມໂສກເລົ້າເທົາໃຈຂອງພວກເຮົາໄປຄຶງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນກັບພຣະອົງ. ພຣະເຢຊູຊົງເຂົ້າໃຈຄວາມທຸກທໍຣະມານແລະການປະຕິເສດເພາະວ່າ ພຣະອົງຊົງໄດ້ອົດທົນຕໍ່ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງພວກເຮົາ.

ແມ່ນຫຍັງແມ່ນປະຕິກິຣິຍາຂອງທ່ານ ເມື່ອທ່ານໄດ້ຍິນຄຳບັລຍາຍກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ ໃນພຣະຄຳຂໍ້ນີ້?

2. ເອຊາຢາ 53:5-9

⁵ແຕ່ລາວຖືກບາດເຈັບຍ້ອນບາບຂອງເຮົາທັງຫຼາຍ, ລາວຖືກຕີຍ້ອນພວກເຮົາເຮັດຊົ່ວ ການລົງໂທດທີ່ລາວໄດ້ຮັບນັ້ນ ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເປັນອິສະຣະສົມບູນ. ການທີ່ລາວຖືກຕີນັ້ນກໍເພື່ອໃຫ້ເຮົາຫາຍດີ. ⁶ເຮົາທັງໝົດເປັນ ເໝືອນແກະທີ່ສູນເສັງແລ້ວ. ເຮົາທຸກຄົນຕ່າງດຳເນີນໄປຕາມທາງຂອງໃຜລາວ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງລົງໂທດລາວຄືໂທດທີ່ເຮົາທັງໝົດສົມຄວນໄດ້ຮັບ. ⁷ລາວຖືກໝິ່ນປະໝາດຢ່າງເຈັບແສບແຕ່ກໍມີຄວາມສຸພາບອ່ອນຫວານລາວບໍ່ເວົ້າຈາກຫຍັງເລີຍ ເໝືອນລູກແກະທີ່ຖືກນຳໄປຂ້າແລະເໝືອນແກະທີ່ຖືກເຂົາຕັດຂົນ ຄຳດຽວລາວກໍບໍ່ເວົ້າຫຍັງເລີຍ. ⁸ລາວຖືກພິພາກສາລົງໂທດ ແລະນຳອອກໄປປະຫານ ບໍ່ມີໃຜກັງວົນສົນໃຈໃນເຄາະກັມຂອງລາວເລີຍ ລາວຖືກຂ້າຍ້ອນບາບຂອງຊົນຊາດເຮົາ. ⁹ເຖິງແມ່ນວ່າລາວບໍ່ເຄີຍຂ້າຄົນ ຫລືເວົ້າຕົວະກໍຕາມ ລາວກໍຈະຖືກຝັງໄວ້ໃນອຸປະໂມງດຽວກັນກັບຄາດຕະກອນແລະພວກເສດຖີ."

ທະຫານໂຣມັນແມ່ນຊ່ຽວຊານໃນການຂ້າດ້ວຍຄວາມໂຫດຮ້າຍເຈັບປວດແລະທໍຣະມານ. ນຶ່ງໃນຈຳນວນວິທີການທີ່ພວກເຂົາໃຊ້ຄວບຄຸມໃຫ້ພວກຄົນຢູ່ໃຕ້ອຳນາດແມ່ນຄວາມເຈັບປວດແລະຄວາມອັບອາຍຂາຍໜ້າ. ພວກເຂົາ

ໃຊ້ການທໍຣະມານໃນທີ່ສາທາຣະນະເພື່ອຂັດຂວາງຄົນຈາກການກະທໍາການກະບົດ. ການຄວບຄຸມແມ່ນສໍາຄັນຕໍ່ການເບິ່ງແຍງອານາຈັກທີ່ກວ້າງໃຫຍ່ເຊັ່ນນັ້ນ.

ຄໍາທໍາມະນາຂອງເອຊາຢາບໍ່ໄດ້ກ່າວໂດຍສະເພາະເຖິງການຄົງໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນຂອງອົງພຣະເຢຊູ, ແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາອ່ານຂໍ້ພຣະຄໍາພີເຫຼົ່ານີ້ໃນແງ່ຂອງການຈັບກຸມ, ການທົດລອງ, ການທໍຣະມານ, ແລະການຄົງເທິງໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະຄຣິດທີ່ເກີດຂຶ້ນຫຼາຍສັດວັດຕໍ່ມາ ພວກເຮົາເຫັນວ່າພະເຢຊູໄດ້ປະຕິບັດໃຫ້ຄໍາພະຍາກອນດັ່ງກ່າວຢ່າງຖືກຕ້ອງແມ່ນຢ່າ. ເອຊາຢາບໍ່ໄດ້ບັນທຶກການທຸກທໍຣະມານຂອງຂ້າຮັບໃຊ້ແລະການອິດທິນຂອງພຣະອົງຕາງໜ້າພວກເຮົາ. ຜູ້ທໍາມະນາໄດ້ໃຊ້ຮູບພາບທີ່ຄຸ້ນເຄີຍແກ່ຜູ້ຊົມຊາວຢິວ: "...ເໝືອນລູກແກະທີ່ຖືກນໍາໄປຂ້າ..." (ຂໍ້ 7). ພຣະຄໍາຂໍ້ນີ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນລູກແກະອີກຕົວໜຶ່ງ, ແຕ່ລູກແກະຕົວນີ້ບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນອາຫານລ້ຽງຄອບຄົວເທົ່ານັ້ນ. ໂຢຮັນບັບຕີສະໂຕໄດ້ເອີ້ນພຣະເຢຊູວ່າ: "ພຣະເມສາໂອຍຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງຮັບເອົາຄວາມຜິດບາບຂອງມະນຸສໂລກໄປເສັ້ງ!" (ຍຣ 1:29).

ໃນພຣະຄໍາພີ ກິຈການບົດທີ 8, ພິລິບໄດ້ປະເຊີນໜ້າກັບຄົນເທືອຍຊາວເອທິໂອເປັງ ຊຶ່ງໄດ້ອ່ານພຣະຄໍາຂໍ້ດຽວກັນນີ້ຈາກເອຊາຢາ. ລາວປາຖນາຢາກຮູ້ວ່າພຣະເມສາໂອຍນັ້ນແມ່ນຜູ້ໃດ? "ຂໍທ່ານບອກໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄດ້ກ່າວຢ່າງນີ້ເລົ່າເຖິງຜູ້ໃດ ເຖິງຕົນເອງຫລືເຖິງຜູ້ອື່ນ." (ກຈກ 8:34). ໃຊ້ຄໍາທໍາມະນາຂອງເອຊາຢາແປດຮ້ອຍປີກ່ອນນັ້ນ, ພິລິບໄດ້ຊີ້ໄປຫາຄົນດັ່ງກ່າວຜູ້ນັ້ນແມ່ນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ. **ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ການທໍາມະນານັ້ນຄົບຖ້ວນບໍ່ຮີບູນ.**

ພວກເຮົາອາດຈະສົງສັຍວ່າພຣະເຈົ້າຊົງສາມາດເຂົ້າໃຈຫຼືບໍ່ກ່ຽວກັບຄວາມທຸກທໍຣະມານຂອງພວກເຮົາ? ແຕ່ຄວາມຈິງແມ່ນພຣະອົງໄດ້ຊົງມີປະສົບການເຣື່ອງນີ້ ໃນລະດັບທີ່ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຈົນຕະນາການ. ພຣະເຢຊູປະສົບກັບຄວາມອ້າງວ້າງຂອງການຖືກປະຕິເສດແລະຄວາມເຈັບປວດຈາກຄວາມຕາຍທີ່ໂຫດຮ້າຍ. ແຕ່ ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາຈະເຫັນໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ, ພຣະອົງຊົງເຕັມພຣະທັຍທົນທຸກເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງພວກເຮົາ.

ພຣະຄໍາພຣະເຈົ້າພາກນີ້ ເຊື່ອມຕໍ່ສັມພັນກັບສິ່ງທີ່ທ່ານຮູ້ ກ່ຽວກັບອົງພຣະເຢຊູຢ່າງໃດ?

3. ເອຊາຢາ 53:10-12

¹⁰ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ, "ມັນເປັນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຮົາທີ່ລາວຕ້ອງຮັບທຸກນັ້ນ ຄວາມຕາຍເປັນເຄື່ອງໄຖ່ບາບເພື່ອນໍາມາຊຶ່ງຄວາມລອດພົ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ, ລາວຈະເຫັນເຊື້ອສາຍຂອງລາວມີຊີວິດຍືນຍາວແລະແຜນການຂອງເຮົາຈະສໍາເລັດຍ້ອນລາວ. ¹¹ຫລັງຈາກມີຊີວິດຢູ່ດ້ວຍຄວາມທຸກແລ້ວລາວຈະມີຄວາມສຸກອີກ. ລາວຈະຮູ້ວ່າຄວາມທຸກທີ່ໄດ້ຮັບນັ້ນມີປະໂຫຍດຫລາຍ. ລາວເປັນຄົນໃຊ້ທີ່ຊອບທັມຂອງເຮົາ. ລາວຈະແບກເອົາໂຫດຂອງຄົນທັງຫລາຍແລະຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເປັນໄພ່ພົນຜູ້ສັດຊື່ຂອງເຮົາ. ¹²ດັ່ງນັ້ນແຫລະ, ເຮົາຈະໃຫ້ລາວໄດ້ຮັບກຽດ, ໄດ້ເປັນໃຫຍ່ແລະມີອໍານາດໃນທໍາມະກາງຄົນທັງຫຼາຍ. ລາວຍິນດີສລະຊີວິດແລະມີສ່ວນຮ່ວມຢູ່ນໍາພວກຄາດຕະກອນ. ລາວໄດ້ຮັບແບກເອົາບາບຂອງຄົນຈໍານວນຫລາຍແລະທົນຮັບເອົາໂຫດທີ່ພວກເຂົາສົມຄວນໄດ້ຮັບ."

ເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າປະຫລາດໃຈທີ່ຈະພິຈາຣະນາວ່າພຣະເຈົ້າພໍພຣະທັຍ-ພໍພຣະທັຍ! ໃນການກົດດັນພຣະບຸດຂອງພຣະອົງເອງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, "ຄວາມຮຸນແຮງ" ຂອງຄໍາກ່າວນັ້ນສະແດງເຖິງຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ພວກເຮົາ ແລະວິທີທີ່ພຣະອົງຈັດການກັບຄວາມບາບຢ່າງຈິງຈັງ. ເຫດຜົນທີ່ພຣະເຈົ້າກົດດັນພຣະບຸດນັ້ນກໍເປັນດ້ວຍພຣະອົງໄດ້ຊົງແບກໜັກຄວາມບາບຂອງໂລກ-ຂອງເຮົາ! ພຣະເຈົ້າຊົງກົດດັນພຣະບຸດຂອງພຣະອົງເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະບໍ່ໄດ້ຊົງກົດດັນພວກເຮົາຍ້ອນຄວາມບາບຂອງພວກເຮົາເອງ. ອົງພຣະບຸດພຣະເຢຊູ, ຂ້າຮັບໃຊ້ທີ່ທົນທຸກທໍຣະມານ, ໄດ້ຊົງກະທໍາຜົນສໍາເລັດຕາມພຣະບັນຍັດໂດຍສິ້ນເຊີງແທນພວກເຮົາ.

ການທົນທຸກທໍຣະມານຂອງພຣະເຢຊູອາວະສານສຸດສິ້ນດ້ວຍການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ ແຕ່ເຮືອງລາວບໍ່ໄດ້ຈົບຢູ່ພຽງເທົ່ານັ້ນ - ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງສິ້ນພຣະຊົນແຕ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງຢູ່ໃນຄວາມຕາຍ - ພຣະເຈົ້າຊົງພໍພຣະທັຍໃນການຊົງເສັງສລະຂອງອົງພຣະຄຣິດ, ແລະແລ້ວພຣະອົງໄດ້ຊົງໂຜດບັນດານໃຫ້ພຣະບຸດຊົງຄົນຂຶ້ນມາຈາກຄວາມຕາຍ. ຂ່າວຍິ່ງໃຫຍ່ມະຫາສານກໍຄື: ແມ່ນແຕ່ຄວາມຕາຍກໍຍັງບໍ່ສາມາດເອົາຂະນະອົງພຣະເຢຊູໄດ້ ເພາະວ່າໃນວັນຖ້ວນສາມພຣະອົງຊົງຄົນພຣະຊົນຈາກຄວາມຕາຍ. ພຣະອົງຊົງໄດ້ກະທໍາເຊັ່ນນີ້ເພື່ອເປັນການສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຣິດທານຸພາບຂອງພຣະອົງຊົງຢູ່ ເໜືອຄວາມບາບ ແລະ ຄວາມຕາຍ.

ພຣະເຢຊູຊົງເຂົ້າໃຈຄວາມທົນທຸກທໍຣະມານຂອງພວກເຮົາ! ຄວາມທົນທຸກທໍຣະມານແລະການວາຍພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີອິສະຣະພາບຈາກການເຈັບປວດ ແລະຈາກການທົນທຸກທໍຣະມານ. ຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ! ໃນອົງພຣະເຢຊູ, ພວກເຮົາບໍ່ມີຄວາມຍ້ານກົວຕໍ່ຄວາມຕາຍອີກຕໍ່ໄປ. ອາເລລູຍາ! ພວກເຮົາໄດ້ຖືກປົດປ່ອຍໃຫ້ມີອິສະຣະພາບຈາກຄວາມເຈັບປວດແລະຈາກຄວາມບາບ. ແລະໃນທ້າຍທີ່ສຸດ, ພວກເຮົາຈະໄດ້ມີອິສະຣະພາບຈາກຄວາມເຈັບປວດແລະຄວາມທົນທຸກທໍຣະມານທັງປວງເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ໄປຢູ່ກັບພຣະອົງ ໃນພຣະຣາຊອານາຈັກອັນ ນິຣັນຂອງພຣະອົງໃນຟ້າສວັນ. ອາແມນ!

“ພຣະເຈົ້າຈະຊົງເຊັດນໍ້າຕາທຸກຢົດຈາກຕາຂອງເຂົາ ຄວາມຕາຍຈະບໍ່ມີອີກຕໍ່ໄປ. ຄວາມໂສກເສົ້າ, ການຮ້ອງໄຫ້ແລະຄວາມເຈັບປວດຈະບໍ່ມີອີກຕໍ່ໄປ ເພາະວ່າສິ່ງທີ່ມີຢູ່ຄາວກ່ອນນັ້ນກໍລ່ວງໄປແລ້ວ.” (ພນມ 21:4).

ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກຄວາມເຈັບປວດ ທົນທຸກທໍຣະມານ ຂອງອົງພຣະເຢຊູ ໄດ້ຢ່າງໃດ?

ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດ

ເນື່ອງຈາກພຣະເຢຊູຊົງເຕັມພຣະທັຍກັບຄວາມເຈັບປວດແລະຄວາມທຸກທໍຣະມານເພື່ອຄວາມພົ້ນຂອງພວກເຮົາ, ທ່ານຈະປ່ອຍໃຫ້ຄວາມຈິງນັ້ນສົ່ງຜົນກະທົບແນວໃດຕໍ່ຊີວິດຂອງທ່ານໃນອາທິດນີ້? ຈົ່ງພິຈາລະນາສິ່ງເຫລົ່ານີ້:

- **ຈົ່ງຂອບພຣະຄຸນ.** ໃນຂະນະທີ່ທ່ານອະທິຖານ, ຈົ່ງຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າສໍາລັບພຣະເຢຊູຜູ້ຊົງທົນທຸກທໍຣະມານເພື່ອຄວາມພົ້ນຂອງທ່ານ. ຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງໃນວັນນຶ່ງທ່ານຈະມີອິສະຣະຈາກຄວາມທຸກທໍຣະມານ ແລະຄວາມເຈັບປວດທັງປວງ ໂດຍອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ.
- **ຈົ່ງຮັບເອົາ.** ຖ້າຫາກວ່າທ່ານຍັງບໍ່ເຄີຍເຊື່ອໃນອົງພຣະຄຣິດ, ແລະຮັບເອົາການຊົງຕາຍແທນທ່ານຂອງພຣະອົງ, ຈົ່ງອະທິຖານທູນຂໍການຊົງໃຫ້ອະພັຍ. ວາງໃຈໃນພຣະອົງໃນການຊົງໂຜດໃຫ້ພົ້ນຂອງທ່ານ.
- **ຈົ່ງແບ່ງປັນ.** ຖ້າຫາກທ່ານມີເພື່ອນຫຼືສະມາຊິກຄອບຄົວ ຊຶ່ງມີສະຖານະການທີ່ພວກເພິ່ນບໍ່ຮູ້ຄວາມຈິງວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຫ່ວງໃຍ, ຈົ່ງບອກເລົ່າພວກເຂົາເຈົ້າກ່ຽວກັບການທົນທຸກທໍຣະມານຂອງອົງພຣະຄຣິດ. ຈົ່ງທູນໃຈໃຫ້ຄົນນັ້ນໄດ້ເຫັນຄວາມຮັກແລະຫ່ວງໃຍຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍການຕາຍຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ເປັນພະຍານ.

ພວກເຮົາສ່ວນຫຼາຍມີຈອມອັສວິນໃນຊີວິດ-ແມ່ນຜູ້ທີ່ພວກເຮົາສາມາດສແວງຫາຫຼືຢາກເປັນ ເພາະເຫັນອໍານາດ, ການເສັງສລະ, ສະຕິປັນຍາ ແລະພລັງ-ຊູເປີແມນ. ໃນອົງພຣະເຢຊູ ພວກເຮົາມີພຣະອົງຜູ້ຊົງມີລັກສະນະເຫຼົ່ານັ້ນແລະຍິ່ງຫຼາຍກວ່ານັ້ນ: ພຣະອົງຊົງຊ່ວຍເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກການແຍກອອກຈາກພຣະເຈົ້າຢ່າງນິຣັນດອນ

ອຸປຸຖຸມ ໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສັມພັນ www.lsb.org ໂດຍ SSK